

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ Ι
Α΄ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ
Θέμα: Χώρος και Μορφή.

3^ο τμήμα
Υπ. Καθηγητής
Τάκης Κοζόκος – γλύπτης

Το ΝΕΟ blog του μαθήματος υπάρχει στην διεύθυνση:

<http://www.blogeikastika.gr>

email takiskozokos@gmail.com

web www.takiskozokos.gr

3^η Σημειώσεις Μαθήματος 2019-20

Το μάθημα είναι κατά βάση εργαστηριακό.
Οι σημειώσεις δίνονται για την ενθάρρυνση σας για περισσότερη έρευνα.

Η έννοια του χώρου και η αισθητική μορφή.

4. η Τέχνη της Γλυπτικής.

Περί Τέχνης

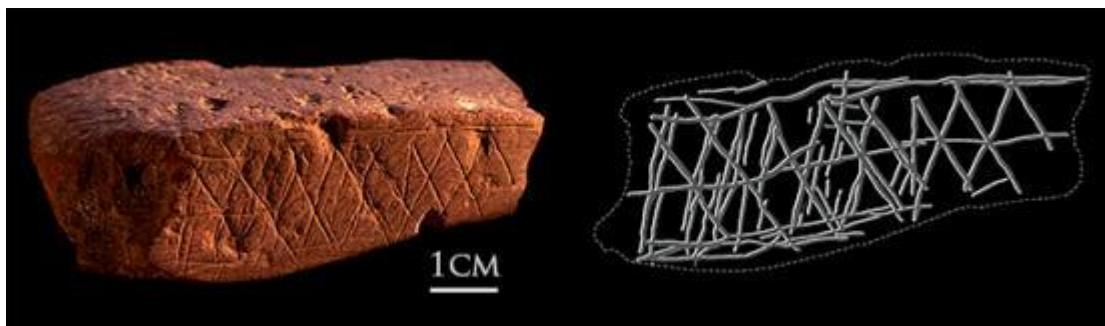

Παρακολουθώντας την ιστορία της τέχνης σε όλους τους λαούς, διαπιστώνουμε πως δεν υπήρξε ούτε λαός, ούτε εποχή που ο άνθρωπος δεν είχε τέχνες. Από τη στιγμή που ο άνθρωπος αρχίζει να αντιλαμβάνεται τον κόσμο γύρω του, να σκέπτεται, να επικοινωνεί, νοιώθει την ανάγκη να εκφράζει τα συναισθήματα και τις σκέψεις του.

Με το πέρασ των χρόνων, οι ανάγκες των ανθρώπων αυξήθηκαν, και οι **μορφές τέχνης** ακολούθησαν μια εξελικτική πορεία, παρακολουθώντας την εξέλιξη του ανθρώπου, προσαρμοζόμενες στις συνθήκες και απαιτήσεις των καιρών, από την αρχαιότητα, έως σήμερα.

Το παλαιότερο δείγμα "τέχνης" στην ανθρώπινη ιστορία αποτελεί ένα ζεύγος τούβλων από κόκκινη ώχρα, που ανακαλύφθηκε στο σπήλαιο Blombos στη Νότια Αφρική.
 Οι πλευρές των τούβλων αυτών είναι χαραγμένες με αλληλοτεμνόμενες γραμμές. Οι αρχαιολόγοι ισχυρίζονται ότι η συγκεκριμένη διακοσμητική επέμβαση ήταν εσκεμμένη, επειδή έγινε με τον ίδιο ακριβώς τρόπο και στα δύο τούβλα.

Παλαιολιθική περίοδος (2,5εκ π.Χ. - 10.000 π.Χ.) πηγή εικόνας: [Wikipedia](https://en.wikipedia.org/wiki/Blombos_rock)

Η Γλυπτική.

Από την ανώτερη παλαιολιθική περίοδο βρέθηκαν αρκετά θηλυκά αγαλματίδια όπως η γυναίκα του Willendorf. Είναι σκαλισμένη σε ασβεστόλιθο και αρχικά βαμμένη με κόκκινη ώχρα. Οι φιγούρες αυτές έχουν υπερτονισμένα στήθη, γοφούς και κοιλιά, στοιχεία που οδήγησαν πολλούς ερευνητές να συσχετίσουν τα αγαλματίδια αυτά με τη γονιμότητα.

Η Αφροδίτη του Willendorf / Αυστρία, 24000 π.χ, ύψος 11 εκ/ πηγή εικόνας: Wikipedia. Org

<https://www.youtube.com/watch?v=d0xAmbjE6Us>

"Venus of Willendorf" is an extract from The Sculpture Diaries

Η Μεγάλη Μητέρα (Great Mother), Μητέρα Θεά ή Μητέρα Γη (Earth Mother) είναι ένα μητριαρχικό αρχετυπικό μοντέλο που επαναλαμβάνεται σε διάφορες μυθολογίες ανα τον κόσμο.

Σύμφωνα με τη θεωρία του Γιουνγκ το αρχέτυπο της Μεγάλης Μητέρας - Θεάς είναι βαθιά ριζωμένο στον ανθρώπινο νου ακόμα και πριν την κύηση.

Συνήθως τη συναντάμε σε τρεις βασικές μορφές - ως Παρθένο, ως Μητέρα και ως Γριά - και ανάλογα με τη μορφή που έχει συμβολίζει την αγνότητα, τη γονιμότητα, τη σοφία.....

1. Γυναικίο κεφάλι - ελεφαντόδοντο 30.000πχ - Γαλλία

2. Προϊστορική τέχνη-περί το 20.000 πχ Venus von Dolni Vestonice Τσεχία.

3.Venus of Hohle Fels – περί το 40.000 πχ- Γερμανία.

Mother Goddess from Çatalhöyük - 5500-6000 πχ – Τουρκία

“Great Mother” by Takis Kozokos – 2008

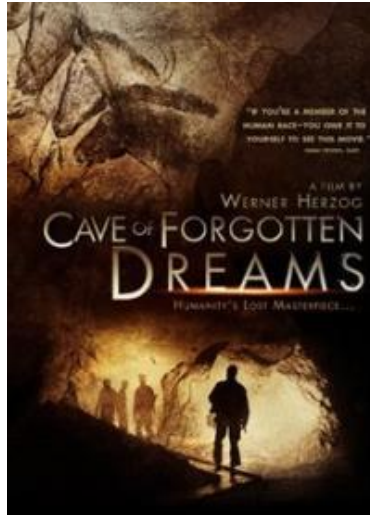
προτεινόμενο: Οπτικοακουστικό υλικό.

1.

Cave of Forgotten Dreams 2010

Ντοκιμαντέρ (γυρισμένο σε 3D)

Σκηνοθεσία: Werner Herzog

Cave of Forgotten Dreams (2011) - Official Trailer [HD]

<https://www.youtube.com/watch?v=kULwsoCEd3g>

Cave of Forgotten Dreams (2010) Full Documentary by Werner Herzog

<https://www.youtube.com/watch?v=NfF989-rW04&t=585s>

Η ταινία αποτελεί σημαντικό μάθημα πάνω στο πρώτο κεφάλαιο της Ιστορίας Τέχνης, καθώς περιεργάζεται τις παλαιότερες τοιχογραφίες που έχουν βρεθεί μέχρι στιγμής, ηλικίας περίπου 32 χιλιάδων χρόνων. Με προϊστορικό καμβά το επιβλητικό σπήλαιο Chauvet στη Νότια Γαλλία, ο Herzog και το συνεργείο του ήταν οι μοναδικές κάμερες που πήραν την έγκριση του γαλλικού υπουργείου Πολιτισμού για να απαθανατίσουν και να αποκρυπτογραφήσουν αυτές τις πρώτες μορφές τέχνης.

2.

BBC How Art Made The World 1 - More Human Than Human

<https://www.dailymotion.com/video/x2pztmx>

Μέσα από περιηγήσεις στην ιστορία, την επιστήμη, τη φύση, την αρχαιολογία και τη θρησκεία η σειρά ξετυλίγει ένα παγκόσμιο μυστήριο: γιατί ο κόσμος μας είναι έτσι όπως είναι. Μυστήρια της σύγχρονης ζωής βρίσκουν τη λύση τους στην απαρχή του πολιτισμού, μέσα από τις πιο εντυπωσιακές δημιουργίες του ανθρώπου. Συναρπαστικές επιστημονικές αποδείξεις αποκαλύπτουν πώς το μυαλό μας, αλλά και το μυαλό των προγόνων μας σχετίζονται με την τέχνη.

Το «Ωραίο» στην Τέχνη.

"Venus of the rags" Michelangelo Pistoletto 1974

Περί του «Ωραίου», οι σωστές αναλογίες, $\phi=1+\sqrt{5}/2$
η Τέχνη των Αρχαίων και οι μουσικές αναλογίες, το Modulor.

Η πρώιμη Δυτική θεωρία της ομορφιάς

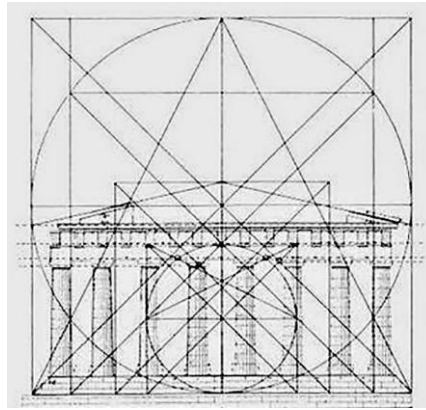
1. Η πρώιμη Δυτική θεωρία της ομορφιάς βρίσκεται στα έργα πολλών πρώιμων [Ελλήνων](#) φιλοσόφων από την προ-Σωκρατική περίοδο, όπως ο [Πυθαγόρας](#).

Το [Πυθαγόρειο σχολείο](#) είδε μία δυνατή σχέση μεταξύ των μαθηματικών και της ομορφιάς. Συγκεκριμένα, παρατήρησαν, ότι τα αντικείμενα τα οποία ήταν μοιρασμένα αναλογικά σύμφωνα με την χρυσή τομή φαίνονται πιο ελκυστικά.

Η αρχαία ελληνική [αρχιτεκτονική](#) στηρίζεται στην ιδέα της [συμμετρίας](#) και της [αναλογίας](#), με χαρακτηριστικό παράδειγμα τον [Παρθενώνα](#), αλλά και η παγκόσμια [αρχιτεκτονική](#) έχει βασιστεί πολλές φορές σε αυτή την νοοτροπία. Γνωστό παράδειγμα το [Τατζ Μαχάλ](#) (Taj Mahal) στην [Ινδία](#).

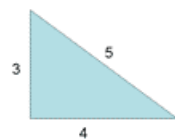
Η σύγχρονη έρευνα μάλιστα εισήγαγε την ιδέα ότι οι άνθρωποι των οποίων τα χαρακτηριστικά του προσώπου είναι συμμετρικά και αναλογικά σύμφωνα με την [χρυσή τομή](#) θεωρούνται πιο ελκυστικοί από αυτούς στους οποίους δεν υπάρχει [μαθηματική συμμετρία](#)

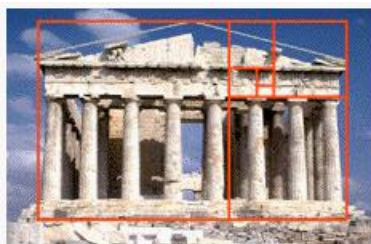
Ο Παρθενώνας, με επισήμανση των αρμονικών αναλογιών.

Κοινός παρανομαστής της αρμονίας και της τάξης στην αρχιτεκτονική, από την αρχαιότητα ήταν τα μαθηματικά των γεωμετρικών χαράξεων και των αριθμών σε προόδους. Οι αρχαίοι αρχιτέκτονες χρησιμοποίησαν τις γεωμετρικές χαράξεις και ιδιαίτερα το ορθογώνιο τρίγωνο με αναλογίες πλευρών 3/4/5, καθώς και απλές γραφικές χαράξεις συμμετρίας που ξεκινούν απο αυτή τη σχέση.

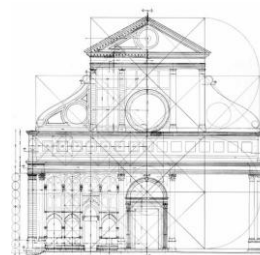

Πυθαγόρειο τρίγωνο

Η μέθοδος αυτή ήταν βασική για την αρμονία των μορφών, γιατί δημιουργούσε ενότητα στην αρχιτεκτονική, υποδηλώνοντας το νόμο, ο οποίος διέπει το σύνολο. (Όπως στη μουσική μια παραφωνία, έτσι και στην αρχιτεκτονική μια λάθος αναλογία αναγνωρίζεται και ξαφνιάζει άμεσα.)

Αναλογίες Παρθενώνα και Χρυσή Τομή.

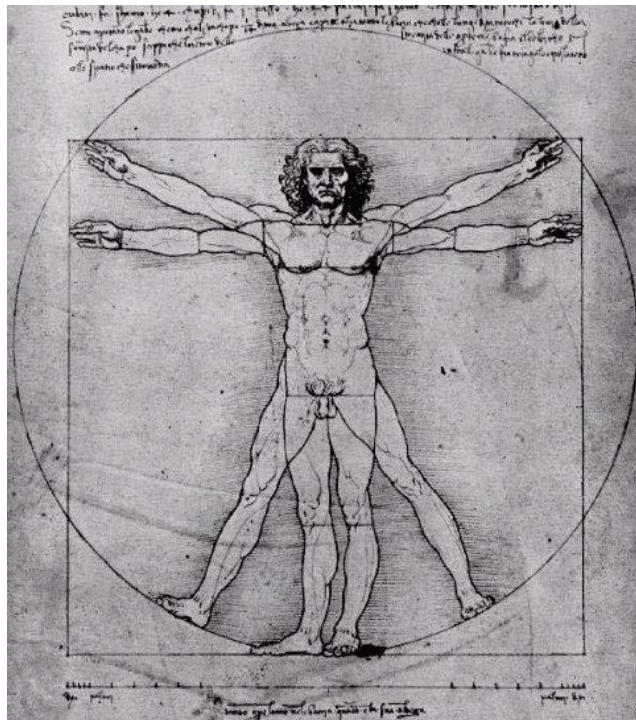

Alberti. Χάραξη της όψης της Santa Maria Novella

Το ορθογώνιο, που η σχέση των πλευρών του είναι ο αριθμός ϕ , δίνει μια σειρά αρμονικών σχέσεων. Ο αριθμός ϕ , είναι ο λόγος της γεωμετρικής σχέσης της «χρυσής τομής»: $\phi = 1 + \sqrt{5}/2$.

Ο Βιτρούβιος είναι ο πρώτος που περιγράφει αρχιτεκτονικούς κανόνες με βάση τα ανθρώπινα μεγέθη σε δέκα βιβλία με τον τίτλο De Architectura.

Οι αναλογίες μιας γεωμετρικής μορφής, μιας μουσικής κλίμακας ή μιας μαθηματικής ακολουθίας, συνδέθηκαν θεωρητικά και αποτέλεσαν υπόβαθρο της αρχιτεκτονικής θεωρίας με τα « Δέκα βιβλία της Αρχιτεκτονικής» του Leon Batista Alberti, τα οποία ολοκληρώθηκαν το 1452 μ.χ. Και ο οποίος ήταν ο επόμενος αρχιτέκτονας μετά τον Βιτρούβιο, που περιγράφει τους ρυθμούς ακολουθώντας την ίδια οπτική. Ο Alberti επιπλέον αναζητά με τα αρχιτεκτονικά του έργα αρμονικούς κανόνες, τους οποίους δανείζεται από την μουσική. Συσχέτισε τις αρμονικές αναλογίες με αυτές που αντιστοιχούν στο ανθρώπινο σώμα και έτσι στη γεωμετρία, στους αριθμούς και στην αρμονία της μουσικής, προστέθηκαν και οι αναλογίες του ανθρώπινου σώματος.

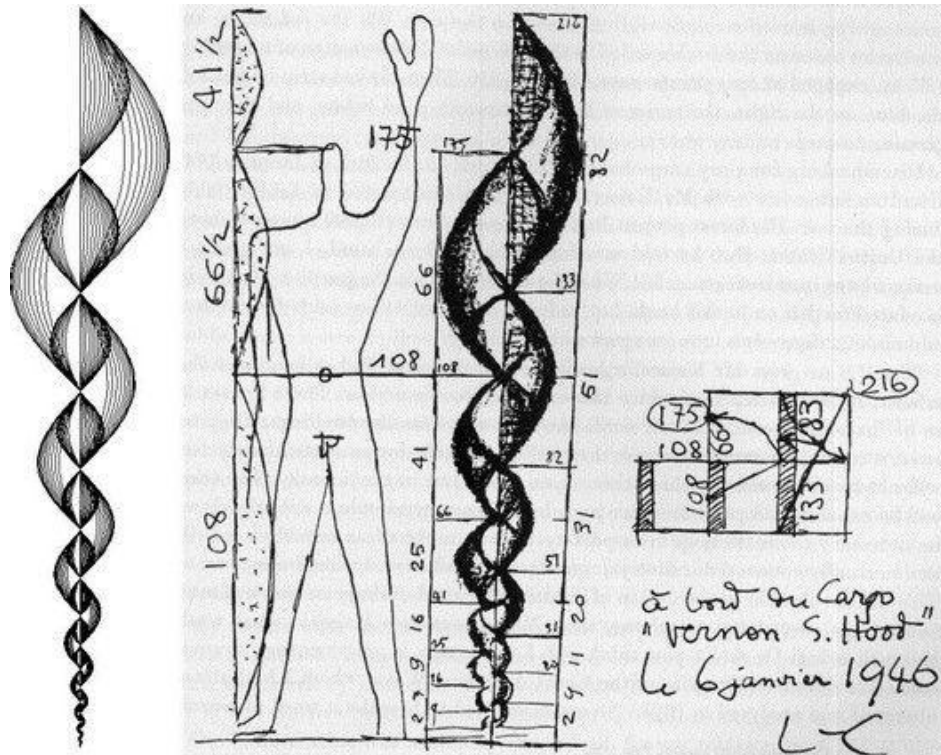

«Θα δανειστούμε τους κανόνες αναλογίας, από τους μουσικούς, που είναι οι σπουδαιότεροι δάσκαλοι αυτού του είδους των αριθμών, από τους οποίους η φύση δημιουργείται και συμπληρώνεται...»

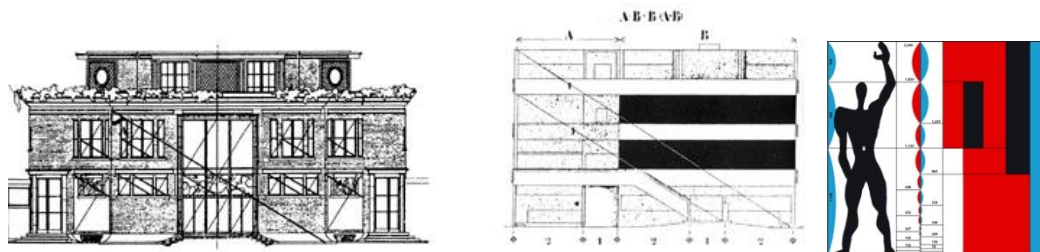
Leon Battista Alberti

Modulor

Μετά την Αναγέννηση ο Le Corbusier ήταν ο αρχιτέκτονας που χρησιμοποίησε τον κλασικό τρόπο χάραξης για να ελέγξει τις αναλογίες των όψεων. Ο Le Corbusier οραματίστηκε την διεθνή τυποποίηση και πρότεινε ένα κανόνα το **Modulor** στο απόγειο ενός νέο-πυθαγόρειου κύματος στη δυτικοευρωπαϊκή κουλτούρα.

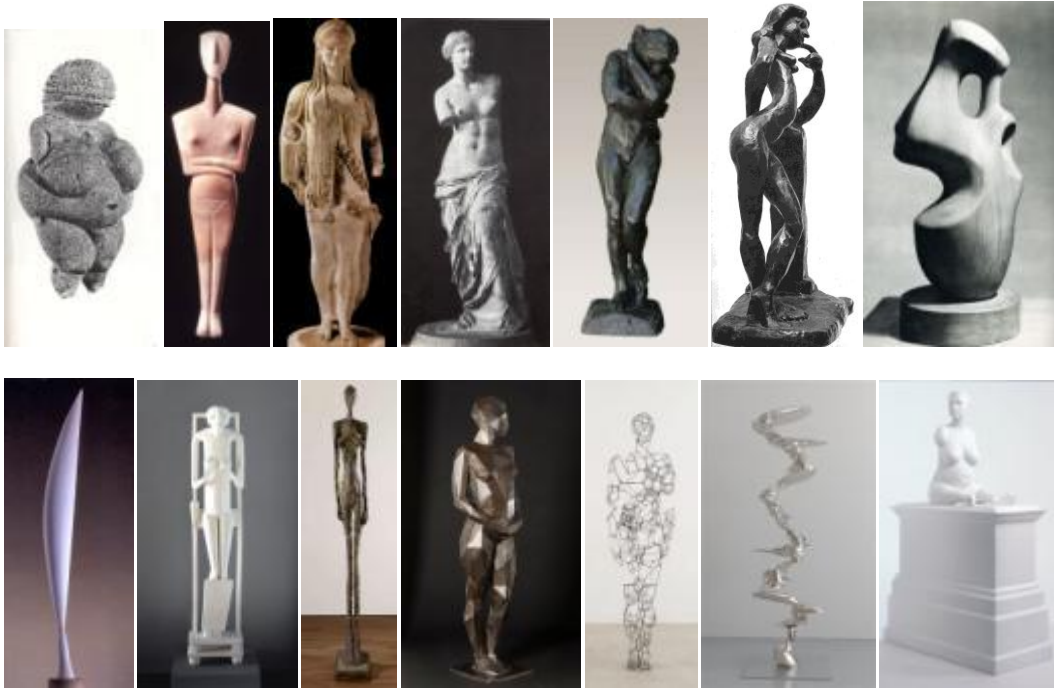
The Secret Mathematicians: Le Corbusier & Architecture - Marcus Du Sautoy

<https://www.youtube.com/watch?v=sigWTPrMdy0>

Professor Du Sautoy discusses the mathematics of ratios that inform the work of the great architect, Le Corbusier. [GreshamCollege](http://www.greshamcollege.ac.uk)

Αφροδίτη

οι Μεταμορφώσεις του «Ωραίου» στην Τέχνη

«...Η τέχνη κάθε εποχής, καθορίζεται άμεσα από το περιβάλλον...»

...και ως εκ τούτου, δε πρέπει, να κάνουμε το λάθος, να ζητήσουμε να μετρήσουμε μια εποχή με τα μέτρα μιας άλλης εποχής. Αντίθετα, πρέπει να μπούμε στο κλίμα της εποχής που κάθε φορά μελετάμε, να δούμε σε βάθος την εκάστοτε κοινωνία, τις οικονομικές, κοινωνικές, πολιτικές, πολιτισμικές συνθήκες στις οποίες έζησε, για να μπορέσουμε να κατανοήσουμε τις αισθητικές αντιλήψεις, τις επιλογές, την εκάστοτε εποχή και έτσι να προβούμε στην ερμηνεία του έργου που μελετάμε.

(Hippolyte Taine (1828 – 1893)

History of Sculptures

in 3:20 seconds

https://www.youtube.com/watch?v=BQ1FWKC_αxE

Ανάλυση και ερμηνεία του έργου Τέχνης.

Το μοντέλο του Πανόφσκι

Ο **Erwin "Pan" Panofsky (1892 -1968)** έχει εφαρμόσει μια μέθοδο περιγραφής, ανάλυσης και ερμηνείας του έργου τέχνης η οποία θεωρείται πλέον θεμελιώδης οδηγός για τη διδασκαλία στην Ιστορία της Τέχνης. Ο Πανόφσκι εξετάζει και ερμηνεύει το έργο σε τρία θεωρητικά επίπεδα, ενώ ουσιαστικά πρόκειται για μία ενιαία διαδικασία.

Κατά το πρώτο επίπεδο εξετάζεται το έργο τέχνης φαινομενολογικά, μορφολογικά και αντικειμενικά.

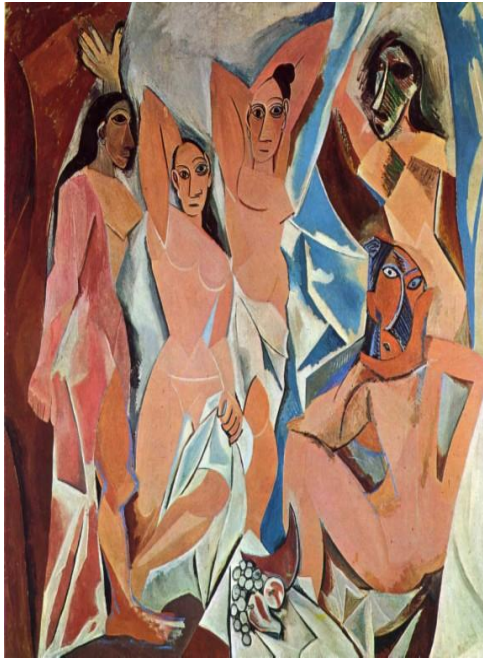
Κατά το δεύτερο επίπεδο γίνεται μια πρώτη εμβάθυνση στην ανάλυση του θέματος όσον αφορά το περιεχόμενο, το νόημα, τις ειδικές πολιτισμικές επιδράσεις.

Κατά το τρίτο επίπεδο εξετάζονται το βαθύτερο νόημα του έργου, η ουσιαστική ερμηνεία του, η αλήθεια και η πραγματικότητα του.

Τα δύο πρώτα επίπεδα ο Πανόφσκι τα ονομάζει **εικονογραφία**, ενώ το τρίτο επίπεδο **εικονολογία**.

Ένα παράδειγμα:

Ένα έργο-σταθμός στην ιστορία της Μοντέρνας Τέχνης είναι οι Δεσποινίδες της Αβινιόν του Πάμπλο Πικάσο.

(Pablo Picasso: Les demoiselles d'Avignon, 1907).

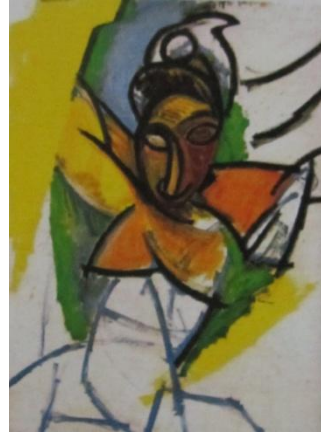
ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΠΙΚΑΣΟ "ΟΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ ΤΗΣ ΑΒΙΝΙΟΝ"

Εάν ο μοντερνισμός στην τέχνη έφτασε στα 100 του χρόνια είναι γιατί «Οι δεσποινίδες της Αβινιόν» του Πικάσο έγιναν φέτος 100 ετών. Γεννήθηκαν το 1907, όταν ο «Τιτανικός» δεν είχε ακόμη βυθιστεί, ο κινηματογράφος ήταν στην οθόνη τρεμουλιαστές ειδήσεις από τον πόλεμο των Μπόερ και οι αδελφοί Ράιτ ταξίδευαν στην Ευρώπη διαφημίζοντας την εφεύρεσή τους της εναέριας πτήσης. Τότε σε ένα στούντιο στις πλαγιές της Μονμάρτρης, των καμπαρέ και της αναρχίας, ένας 25χρονος Ισπανός μετανάστης δημιουργούσε το πρώτο και το μεγαλύτερο αριστούργημα της μοντέρνας τέχνης.

<https://www.youtube.com/watch?v=VMiHRnChAuw>

Στο βίντεο αυτό επιχειρούμε να κατανοήσουμε το έργο χρησιμοποιώντας διάφορες μεθόδους προσέγγισης.

(Από τον κύκλο διαλέξεων του Μουσείου Κυκλαδικής Τέχνης του **Ιστορικού Τέχνης Παντελή Τσαβαλου** με τίτλο "Εισαγωγή στην Μοντέρνα Τέχνη: Το πέρασμα από τον 19ο στον 20ο αιώνα" - Ιανουάριος/Φεβρουάριος. 2013)

"Προσχέδια του έργου "Οι δεσποινίδες της Αβινιόν"

Παρουσίαση.

Θέμα: Γνωριμία με την Τέχνη της Γλυπτικής.

1.

Ο δάσκαλος μου, καθώς στο εργαστήριο αυτό ολοκλήρωσα τις σπουδές μου στην ΑΣΚΤ και ένας από τους λόγους που με ώθησαν στην αγάπη για την μελέτη του φαινομένου της Τέχνης.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ

Γλύπτης (1924 - 1997)

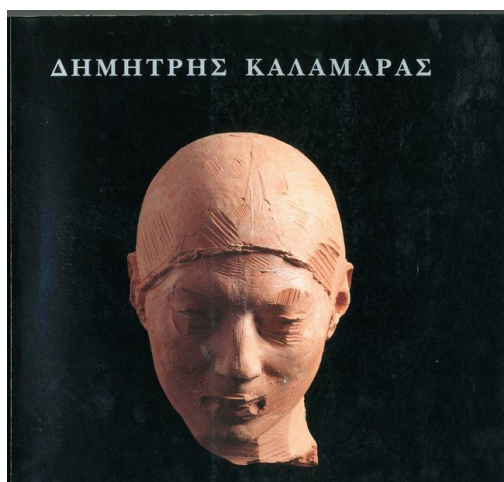
Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών ζωγραφική (1946-1947) με τους Δημήτριο Μπισκίνη, Επαμεινώνδα Θωμόπουλο και Ουμβέρτο Αργυρό και γλυπτική (1947-1954) με τον Μιχάλη Τόμπρο.

Συνέχισε στις Ακαδημίες Καλών Τεχνών της Φλωρεντίας (1954-1957) και της Ρώμης (1958-1961), όπου είχε δασκάλους τους Περικλέ Φατζίνι και Βενάντζο Κροτσέτιαντίστοιχα. Κατά την παραμονή του στην Ιταλία, συνδέθηκε με σημαντικούς καλλιτέχνες, όπως τον Τζάκομο Μαντζού, τον Μαρίνο Μαρίνι, τον Τζόρτζιο ντε Κίρικο, τον Τζόρτζιο Μοράντι και τον Χένρι Μουρ. Πραγματοποίησε ταξίδια σε διάφορες ευρωπαϊκές πόλεις και μελέτησε μουσεία.

Το 1958 εγκατέστησε το πρώτο εργαστήριο χαλκοχυτικής στη Σχολή Καλών Τεχνών, ενώ από το 1969 ως το 1985 υπήρξε καθηγητής στην έδρα της γλυπτικής, εισάγοντας και τη συστηματική διδασκαλία θεωρητικών κειμένων.

Παρουσίασε το έργο του σε ατομικές εκθέσεις, καθώς και σε αναδρομική που οργανώθηκε το 1995 από την Εθνική Πινακοθήκη. Έλαβε επίσης μέρος σε ομαδικές, μεταξύ των οποίων Πανελλήνιες, η Μπιενάλε της Αλεξάνδρειας του 1961, όπου κέρδισε το Χρυσό Μετάλλιο, και η Μπιενάλε του Σάο Πάολο το 1979.

Θαυμαστής της τέχνης της Αναγέννησης και έχοντας πάντα ως αφετηρία την ανθρώπινη μορφή, ο Δημήτρης Καλαμάρας δημιούργησε τα πρώτα του έργα παραμένοντας πιστός στην ορατή πραγματικότητα. Το διάστημα 1954-1965 στις συνθέσεις του κυριαρχούν τα εξπρεσιονιστικά στοιχεία, ενώ μετά το 1965 τα έργα του αποκτούν δομικό χαρακτήρα και χτίζονται με γεωμετρικούς όγκους, αποτέλεσμα εξαντλητικής μελέτης και λεπτομερών μετρήσεων που οφείλονται στην πίστη του στην τάξη, την αρμονία, τη συμμετρία και σε ό,τι ήταν βασισμένο στο νόμο του αριθμού.

Ταινιοθήκη Αρχείο ΕΡΤ

Εκπομπή ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ
1) **ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ**

<https://archive.ert.gr/7972/>

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

Παρουσίαση της ζωής και του έργου του γλύπτη Δ. ΚΑΛΑΜΑΡΑ. Περιλαμβάνεται συνέντευξη του καλλιτέχνη όπου ξετυλίγει τις σκέψεις του για το έργο του, την εξέλιξη της γλυπτικής, αλλά και την τέχνη γενικότερα. Η διευθύντρια της Εθνικής Πινακοθήκης κ. Μ. ΛΑΜΠΡΑΚΗ ΠΛΑΚΑ σχολιάζει με το δικό της τρόπο το έργο του καλλιτέχνη. Ακόμη, προβάλλεται συνέντευξη της συζύγου του γλύπτη, που μιλά για την κοινή τους πορεία στη ζωή και στην τέχνη. Τέλος, παρατίθενται βιογραφικά στοιχεία του Δ. ΚΑΛΑΜΑΡΑ, ενώ ο ίδιος καταθέτει τις σκέψεις του για την πρώτη του έκθεση στην Εθνική Πινακοθήκη.

2.

Ο διακεκριμένος γλύπτης και Ακαδημαϊκός Γιάννης Παρμακέλης δίδαξε στο τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών της Πολυτεχνικής Σχολής του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, όπου ίδρυσε το Τμήμα Καλλιτεχνών και Ανθρωπιστικών Σπουδών.

ΟΡΕΙΧΑΛΚΟΣ Η γέννηση ενός γλυπτού

Γ. Παρμακέλης

VIDEO Παραγωγή

TAM – ΔΠΘ

Στάδια και τρόποι δημιουργίας ενός έργου γλυπτικής για το χυτήριο.

[Το video υπάρχει στο Αρχείο του εργαστηρίου των Εικαστικών.](#)

Ο Γιάννης Παρμακέλης γεννήθηκε στο Ηράκλειο της Κρήτης το 1932. Σπούδασε γλυπτική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας, με δασκάλους τον Γιάννη Μόραλη και τον Γιάννη Παππά. Κατά τη διάρκεια των σπουδών του διακρίθηκε με δύο βραβεία και πέντε

επαίνους στη γλυπτική, αλλά και στο σχέδιο. Συνέχισε τις σπουδές του με υποτροφία του ΙΚΥ για τρία χρόνια στην «Ecole des Beaux-Arts» στο Παρίσι. Δίδαξε στο εργαστήριο γλυπτικής του Γιάννη Παππά και στη συνέχεια στο Τεχνολογικό Ινστιτούτο Δοξιάδη και στη Σχολή Ζωγραφικής Βακαλό, καθώς και στο τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών της Πολυτεχνικής Σχολής του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, όπου ίδρυσε το Τμήμα Καλλιτεχνών και Ανθρωπιστικών Σπουδών.

Η γλυπτική του Παρμακέλη, με χαρακτήρα ανθρωποκεντρικό και κυρίαρχο υλικό της το μέταλλο, κινείται σε ένα ιδίωμα που, χωρίς να θυσιάζει τις καθιερωμένες παραδοσιακές διατυπώσεις, χρησιμοποιεί και τις εντελώς σύγχρονες, αφηρημένες, εξπρεσιονιστικές γεωμετρικές κ.ά., ενώ έχει δημιουργήσει αρκετά έργα σε ξύλο και σε γύψο.

Ο γλύπτης έχει διαμορφώσει με τη γλυπτική του αρκετούς δημόσιους και ιδιωτικούς χώρους με συνθέσεις μνημειακών διαστάσεων, κυρίως σε χαλκό. Αναφέρουμε ενδεικτικά την ολόγλυφη σύνθεση του «Ερωτόκριτος και Αρετούσα», ύψους 3,20 μ., στο Ηράκλειο της Κρήτης και την ανάγλυφη σύνθεση σε αλουμίνιο-χρώμα στο Χίλτον της Αθήνας. Έργα του υπάρχουν σε διάφορα μουσεία και συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Ο Γιάννης Παρμακέλης

στο Culturenow.gr

https://www.youtube.com/watch?v=3_a39BR6aGE

Ο Γιάννης Παρμακέλης παρουσιάζει τη νέα του δουλειά στο Ίδρυμα Εικαστικών Τεχνών και Μουσικής Β. & Μ. Θεοχαράκη, για την οποία μιλάει στην κάμερα του Culturenow.gr. Η έκθεση του διακεκριμένου γλύπτη και Ακαδημαϊκού, Γιάννη Παρμακέλη, έχει τίτλο Άλογα και Αναβάτες. Δημοσιεύτηκε στις 18 Σεπ 2012

Βιβλιογραφία.

- ΠΛΑΤΩΝ : ΦΙΛΗΒΟΣ- ΚΡΙΤΩΝ, ο διάλογος του Σωκράτη με τον Πρώταρχο, εκδότης Ε&Μ. Ζαχαρόπουλος, Αθήνα, 2002
- Λέον Μπατίστα Αλμπέρτι, Περί ζωγραφικής, μετάφραση: Μαρίνα Λαμπράκη – Πλάκα, Εκδόσεις Καστανιώτη, 2008
- Νίκος Τσινίκας, Αρχιτεκτονική και μουσική, University Studio Press, 2009
- Kitty Ferguson, «Η Μουσική του Πυθαγόρα», Εκδόσεις Τραυλός
- Αλέκος Λαϊνάς, «Εισαγωγή στη μουσική γλώσσα – γλώσσα και φιλολογία της μουσικής», Εκδόσεις Φίλιππος Νάκας
- Βιτρούβιος «Περί Αρχιτεκτονικής»,
- Παναγιώτης Μιχελής, «Η αρχιτεκτονική ως τέχνη», Εκδόσεις Ιδρύματος Μιχελή
- Σαρλ Μπουλώ, Η κρυφή γεωμετρία των ζωγράφων, μεταφρ. Στ. Δήμου, Ε.Κ.Κ.Μ.Μ.Ε., Αθήνα 2002
- Απόσπασμα από το βιβλίο του Alfred Renyi, «Διάλογοι για τα μαθηματικά», στο Περιοδικό Ευκλείδης Β, ΤΕΥΧΟΣ 5, ανοίξτε εδώ: <http://www.hms.gr/apothema/?s=sa&i=4298>
- Alfred Renyi, «Διάλογοι για τα μαθηματικά», εκδόσεις Διογένης, Αθήνα, 1979
- Panofsky Erwin, ΜΕΛΕΤΕΣ ΕΙΚΟΝΟΛΟΓΙΑΣ - ΟΥΜΑΝΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ μεταφρ. Παππάς Ανδρέας, Αθήνα, Εκδόσεις Νεφέλη, 1991.
- Π. Α. ΜΙΧΕΛΗ, Αισθητικά Θεωρήματα, ΕΠΙΛΟΓΗ - ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ Εκδότης ΙΔΡΥΜΑ ΜΙΧΕΛΗ Αθήνα, 2006
- BALZAC HONORE. DE, ΤΟ ΑΓΝΩΣΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ , Μετάφραση Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ Εκδότης ΑΓΡΑ 2004

για πάντα ενδιαφέρουσα επίσκεψη στο ...

<http://www.ted.com/topics/architecture>

ΤΕΛΟΣ